

Josef Václav Smešný sa narodil 3.7.1907 v Bludove, ako druhorodený syn Márie, rod. Koutné a Josefa Smešného.

Jeho maliarsky talent sa začal prejavovať už v útlom veku, kedy už ako trojročný vyrýval paličkou obrazy do ušliapanej zeme na dvore. Lásku k maľbe ešte umocnil prvý kontakt s ceruzkou a kockami vodových farieb. Intenzita talentu narastala aj na bludovskej obecnej škole, tak aj neskôr na šumperskej reálke, kde študoval za finančnej podpory svojho strýka Kašpara a učiteľa Rudolfa Kordasa.

S výborným prospechom pri skúškach bol v roku 1927 prijatý na Akadémiu výtvarných umení v Prahe, kde študoval u profesorov Josefa Loukoty, Jakuba Obrovského a Maxa Švabinského. Za svoju svedomitú a kvalitnú prácu bol už počas štúdia oceňovaný školskými cenami, čestnými uznaniami. Získal Preislerovu cenu, Hlávkovu cenu, štipendium Hlávkovo, cenu nadácie dr. Lva Lercha. V roku 1933 absolvoval študijnú cestu v Berlíne a Drážďanoch, nemeckých strediskách umenia. O rok neskôr úspešne absolvoval pražské štúdium a v r. 1937 bol opäť ocenený I. cenou Českej akadémie vied a umenia za tri figurálne obrazy. Ako najlepší žiak v ročníku v špeciálnej škole Maxa Švabinského dostal od francúzskej vlády štvorročné štipendium na štúdium v Paríži. Splnil sa mu veľký sen, o ktorom snívajú všetci študenti-maliari . „Paríž“. Študoval na l'Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts a na l'Ecole du Louvre. Oddané štúdium umenia a rukopisov najexcelentnejších svetových maliarov, ku ktorým inklinoval, ale aj jeho dôverný osobný vzťah s majstrami svetového maliarstva, mu boli v jeho umeleckom vývoji najspoľahlivejšou cestou. Jeho parížskymi profesormi boli prof. Fernand Sabaté, František Kupka a francúzsky akademický maliar Othon Friesz.

Prípravou pre jeho osobitný štýl maľby, mu boli diela rôznych smerov, od realizmu, expresionizmu, kubizmu, fauvizmu , až po socialistický realizmus. Už na akadémií mal zvláštny kolor na obrazoch. Majster Max Švabinský hovorieval: „ Zvláštna barevná harmónia“. Môžeme s kludom povedať, že J.V. Barnet bol osobitným umelcom vlastného štýlu , výtvarného prejavu. Jeho cesta bola odlišná od ostatných umelcov, duktus maliara je brilantný a nezameniteľný.

Z hľadiska reality je jeho tvorba veľmi blízka expresionizmu najmä v tom, ako citlivo preniká do hĺbky subjektu a pretvára jeho podstatné znaky, aby sa pootvorila jeho vnútorná pravdivosť. V usilovnom zápasení s bežne vnímanou realitou je mu v určitom období najsilnejšou výrazovou zbraňou pevná obrysová čiara, dynamická, najčastejšie ostro ultramarínová, ohraničujúca samotný priestor, ale aj svojbytná, akoby žila vlastným životom. Hybná línia sálajúca dynamizmom, ktorá vedie svoju životnú púť vo výrazných krivkách, prechádza z predmetu na predmet, nedbá na súvislosti dané realitou a vytvára nové, vlastné súvislosti. Pozorujte Barnetovu živú líniu na obrazoch „Podzimní krajina“ z roku 1942, „Cesta Krajinou“ z roku 1943 a Michel, zobrazená na titulnej strane katalógu. Dielo bolo vystavované v galérii Louvre de Paris (na blindráme je pečať galérie) / S obľubou trávil v Louvri celé hodiny, tu sa v roku 1939 zúčastnil celosvetovej súťaže o najlepšiu kópiu Manetovej Olympie, bola mu udelená I. cena a pochvalné uznanie mu vyjadril aj sám František Kupka, ktorý bol jeho blízkym priateľom.

Od návratu z Paríža, do ktorého sa ešte neskôr v rokoch 1969 a 1976 vrátil, žil a tvoril v Prahe. Na podnet svojich priateľov a akademického maliara Františka Tichého si svoje pôvodné priezvisko „Smešný“ zmenil na umelecký pseudonym „ Barnet“ , ktorý začal používať v roku 1959. Svoju prácu sústreďoval na tri hlavné tematické okruhy : maľba kvetov a zátiší, figurálne námety a obrazy krajiny. Usiluje sa o osobitné, vlastné

pretlmočenie zmyslových vnemov do umeleckých tvarov, ktoré vychádzajú z realistického základu. Prednesové, farebné, ale aj tvarové zjednodušenie v niektorých dielach , smeruje až k expresívnej emocionálnej pôsobnosti a okúzleniu. So živým záujmom portrétuje a zachytáva kontúry a výraz ľudskej tváre. Svojou brilantnou technikou maľby vystihuje vnútorné črty osoby a jej emócie.

Všetko čo tvorí človek, tvorí z lásky. Sochár svojím dlátom oživí studený kameň, básnik kombináciou slov pohladzuje vnímavú dušu a maliar dotykmi štetca vytvára farebné emócie. Majster Barnett dával po celý svoj život lásku a cit na plátno. Jeho emócie vychádzali zo srdca, hĺbky duše, kolovali cez jeho žily do rúk, končekov prstov a prechádzali v harmónii s dotykom štetca, palety farieb do sujetu obrazov, ktoré sa nám budú po nasledujúcej generácii prihovárať, naplňovať naše srdcia a duše láskou k umeniu a človeka k človeku.

Umelec odišiel a jeho životné dielo sa k nám prihovára, prosí nás aby sme boli k sebe lepší, aby sme našli k sebe cestu, lásku a porozumenie.

Výstava nám podáva krásny pohľad na umelcove dielo a jeho výnimočne kvality.

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY

1934 Súborná výstava obrazov a kresieb na koleji v Prahe

1938 Paríž, Cité Universitaire

1939 Paríž, Offise du tourisme, rue Faubour St. Honoré

1939 Paríž, Salón Tuileries

1942 Praha, súborná výstava obrazov a kresieb v salóne Výtvarné dielo

1958 Bludov, obrazy a kresby

1986 Galéria Centrum, ul. 28. októbra, Praha

1993 Výstavná sieň Karolina, Praha, Železná ulica

2017 Art Galéria Schürger, Tvrdošín, Trojičné nám.